

سوال

امروز پیامکی دریافت کردم به این مضمون: «بیشتر نمازگزاران در دعای استفتاح دچار اشتباه می‌شوند و **تعالی جدك** را با فتح جیم **جَدُك** می‌خوانند حال آن‌که این اشتباه بزرگی است زیرا الله متعال نه پدر دارد و نه فرزند و نه جد (پدربزرگ) و صحیح آن است که بگویند: **جِدُك** با کسر جیم که معنای عظمت برای الله است» آیا این حرف درست است؟ درست چیست؟ جَدك یا جِدك؟

خلاصه‌ی پاسخ

تلفظ درست حدیث، «وتعالی جَدُك» است با فتح جیم و در این باره اختلافی نیست و معنای جَد در اینجا عظمت است و تلفظ آن به شکل «جِدُك» صحیح نیست زیرا تحریف سخن رسول الله - صلی الله علیه وسلم - به شمار می‌رود چرا که ایشان - صلی الله علیه وسلم - این لفظ را با فتح جیم بیان کرده‌اند و هیچ‌یک از علما - پس از جستجو - وجهی دیگر در تلفظ این لفظ را در احادیث ذکر نکرده‌اند.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

مسلم (399) در صحیح خود روایت کرده که عمر بن الخطاب - رضی الله عنه - این کلمات را با صدای بلند می‌گفت:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، تَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

این دعا به شکل مرفوع (منسوب به پیامبر صلی الله علیه وسلم) و موقوف بر عمر و دیگر اصحاب پیامبر - صلی الله علیه وسلم - روایت شده است.

نگا: سنن دارقطنی (۵۸ / ۲) و سلسله الأحادیث الصحیحة (۲۹۹۶).

علمای اهل حدیث و فقه و لغت و دیگر علما لفظ **جَد** را در این حدیث با فتح جیم آورده‌اند و آن را به شکل دیگری ذکر نکرده‌اند.

جَد در اینجا به معنای عظمت است، بنابراین معنای حدیث چنین است: **عظمتت والاست.**

امام نووی - رحمه الله - در **تهذیب الأسماء واللغات** (۳ / ۳۳۱) می‌گوید:

«قول ایشان در دعای استفتاح که **وتعالی جدك** با فتح جیم است یعنی عظمتت والا و برتر است.

و گفته شده که منظور از جَد غنا و بی‌نیازی است که هر دو نیکو است و خطابی تنها عظمت را ذکر کرده است و سخن الله تعالی در خبر از جنیان از همین قبیل است که می‌فرماید: **وَأَنَّهٗ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا** [جن: ۳] یعنی عظمت او».

بعلی در **المطلع علی أبواب المقنع** (۴۶) می‌گوید:

وتعالی جدك، جدك در اینجا به فتح جیم است.

یهوتی - رحمه الله - در **كشاف القناع** (۲ / ۴۷۸) می‌گوید:

وتعالی جدك، به فتح جیم است، یعنی: جلالت والاست و عظمتت برتر است.

در حاشیهٔ ابن قاسم بر **روض المربع** (۲ / ۲۲) آمده است:

«و **جد** به فتح جیم به معنای عظمت و بهره و سعادت و غنا است و تعالی یعنی بزرگ گشت و عظیم گشت که بنا بر وسعت و مبالغه آمده بنابراین دال بر کمال علو و نهایت آن است. یعنی والا گشت جلال تو و برتر شد عظمت تو و بر هر عظمتی برتری یافت و شان تو بر هر شان دیگری برتر است و سلطان و قدرت تو هر سلطان و قدرت دیگری را مقهور ساخت.

در **توضیح الأحكام شرح بلوغ المرام** بسام (۲ / ۱۶۹) آمده است:

جدك: با فتح جیم و تشدید دال یعنی عظمت و جلال و سلطان تو.

این کلمه **جد** به فتح جیم در قرآن کریم و سنت نبوی تکرار شده است.

الله تعالی از زبان جنیان می‌فرماید:

وَأَنَّهٗ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا [جن: ۳]

(و این‌که او پروردگار والای ما همسر و فرزندی اختیار نکرده است).

علامه سعدی - رحمه الله - در تفسیر خود (۸۹۰) می‌گوید: **یعنی عظمتش والا شد و نام‌هایش مقدس.**

قرطبی - رحمه الله - در تفسیرش (۸ / ۱۹) می‌گوید: **جد ربنا یعنی: عظمت و جلال او.**

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - در دعایش می‌فرماید: **اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ** به روایت بخاری (۸۴۴) و مسلم (۵۹۳). یعنی: خداوند ا عطا ی تو را مانعی نیست و اگر تو باز بداری هیچ‌کس را توان عطا نباشد و صاحب غنا را از تو بی‌نیازی نیست.

علما می‌گویند یعنی صاحب نصیب و غنی را غنایش و بهره‌اش و جایگاهش از تو بی‌نیاز نمی‌کند.

ابن رجب دربارهٔ جمله **وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ** می‌گوید:

منظور از جد - به فتح میم - در این حدیث: نیاز است و معنایش این است که غنای صاحب غنا او را در برابر تو سودی نمی‌رساند... (فتح الباری لابن رجب: ۴۱۷ / ۷).

امام نووی در شرح صحیح مسلم می‌گوید:

«سخن ایشان **ذَا الْجَدِّ** مشهور آن است که به فتح جیم است و علمای متقدم و متاخر آن را به همین شکل آورده‌اند.

ابن عبدالبر می‌گوید: برخی آن را با کسر روایت کرده‌اند و ابوجعفر محمد بن جریر طبری می‌گوید: آن به فتح است. ابن عبدالبر می‌گوید: شیبانی آن را با کسره روایت کرده اما این خلاف چیزی است که اهل نقل می‌شناسند و کسی دیگر را نمی‌شناسیم که چنین گفته باشد.

طبری و کسانی که پس از وی آمده‌اند روایت **جَدِّ** با کسره (جد) را ضعیف دانسته‌اند و معنایش با وجود ضعف، **اجتهاد** و تلاش است یعنی: صاحب تلاش را تلاش او در برابر تو سود نمی‌رساند و بلکه رحمت تو است که به او سود می‌رساند و نجاتش می‌دهد.

برخی گفته‌اند: یعنی کسی که در امر دنیا و حرص بر آن دارای تلاش و سعی کامل است.

و گفته شده: معنایش سرعت در فرار است. یعنی کسی که به سرعت می‌گریزد نمی‌تواند از تو فرار کند زیرا او در قبضه و سلطان توست.

صحیح مشهور اما **جَدِّ** به فتح میم است یعنی بهره و غنا و عظمت و قدرت. یعنی آن‌که در دنیا با مال و فرزند و عظمت و قدرت بهره‌ای دارد، این بهره‌اش او را از تو نجات نمی‌دهد، بلکه آنچه او را سود می‌رساند و نجات می‌دهد عمل صالح است، چنان‌که الله تعالی می‌فرماید:

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا [کهف: ۴۶]

(مال و فرزندان زیور زندگی دنیايند و نيكي‌هاي ماندگار از نظر پاداش نزد پروردگارت بهتر و از نظر اميد [نيز] بهتر است).»

اين‌گونه دانسته مي‌شود كه نقل حديث بدون اختلاف به شكل **وَتَعَالَى جِدُّكَ** به فتح جيم است كه معنايش عظمت است.

و درست نيست كه آن را به كسر جيم **جِدُّكَ** بخوانيم زيرا اين تحريف سخن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - است زيرا ايشان آن را با فتح جيم گفته‌اند و پس از بررسي كسي از علما را نيافتيم كه اين را به شكل ديگري روايت کرده باشد.

و از سوي ديگر با كسر جيم معنای حديث تغيير مي‌كند زيرا **جِد** به معنای تلاش در عمل است و برعكس هزل و شوخي است و اين معنایی است مخالف معنای حديث.

كسي كه مي‌خواهد مردم را نسبت به اشتباهاتشان تذكر دهد بايد پيش از نشر سخنش از درستي‌اش اطمينان يابد به ويژه در امور متعلق به احكام شرعي و احاديث نبوي، تا آن‌كه نادانسته مرتكب دروغ بستن بر رسول خدا - صلى الله عليه وسلم - نشود و به جاي آن‌كه نهي از منكر كند، از آن‌چه درست است نهي كند و به خطا امر نمايد و از جمله كساني باشد كه خداوند درباره‌شان مي‌فرمايد:

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا [كهفت: ۱۰۴]

(كساني كه تلاش آنان در زندگي دنيا به هدر رفته و خود مي‌پندارند كه كار نيك انجام مي‌دهند).

و الله اعلم.